

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Švecovou ve věci

žalobkyně: **Česká republika - Ministerstvo životního prostředí**, IČO 00164801
se sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10
zastoupena na základě dohody ze dne 5.12.2014 Úřadem pro zastupování
státu ve věcech majetkových – pověřenou zaměstnankyní JUDr. Alenou
Hladíkovou – se sídlem: Rašínovo nábřeží 390/42, 12800 Praha 2

proti
žalované: **I.H.FARM s.r.o.**, IČO 24761061
se sídlem Opletalova 1323/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Voříškem, Ph.D., LL.M.
se sídlem Přístavní 321/14, 170 00 Praha 7

o: nahrazení projevu vůle

takto:

I.Soud podle ust. § 161 odst. 3 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád, **nahrazuje projev vůle žalované společnosti I.H.FARM, s.r.o.**, IČ: 24761061, se sídlem: Opletalova 1323/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město, **uzavřít** se žalobkyní Českou republikou – Ministerstvem životního prostředí, IČ: 00164801, se sídlem: Vršovická 65, 100 10 Praha 10, **kupní smlouvu tohoto znění:**

KUPNÍ SMLOUVA

Smluvní strany:

I.H.FARM, s.r.o.

IČ: 247 61 061

se sídlem Opletalova 1323/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město

společnost zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze , oddíl C, vložka 172125

(dále jen „kupující“)

a

Česká republika – Ministerstvo životního prostředí

IČ: 001 64 801

se sídlem Vršovická 65, 100 10 Praha 10

(dále jen „kupující“)

Uzavírají podle ustanovení § 2128 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění následující

k u p n í s m l o u v u

I.

Prodávající jako výlučný vlastník prodává kupujícímu nemovitosti uvedené v čl. II této smlouvy s veškerými součástmi a příslušenstvím, se všemi právy a povinnostmi (dále jen „Předmět koupě“) za kupní cenu uvedenou v čl. III smlouvy. Kupující tímto od prodávajícího kupuje předmět koupě s veškerými součástmi a příslušenstvím a se všemi právy a povinnostmi a přijímá jej do svého výlučného vlastnictví a zavazuje se za předmět koupě zaplatit kupní cenu uvedenou v čl. III smlouvy.

II.

Předmětem koupě jsou následující nemovitosti – pozemky:

a)-pozemky:

parc. č. ■■■■■, výměra 16395 m², ostatní plocha, dobývací prostor

parc. č. ■■■■■, výměra 2956 m², ostatní plocha, jiná plocha

parc. č. ■■■■■, výměra 389 m² – vodní plocha , koryto vodního toku umělé,

zapsané v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, na listu vlastnictví č. ■■■■ pro katastrální území Jezeří, okres Most, obec Horní Jířetín;

b)-pozemky vzniklé na základě „Geometrického plánu pro průběh hranice určené soudem č. 89-50/2019“ ze dne 25.6.2019, vyhotoveného Ing. Janou Sasovou, se sídlem Nerudova 957/7, 430 01 Chomutov (dále jen „GP č. 85-50/2019“), který je nedílnou součástí tohoto rozsudku:

parc. č. ■■■■■, výměra 14494 m², ostatní plocha, jiná plocha, vzniklý rozdělením pozemku parc. č. ■■■■■ v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019;

parc.č. ■■■■■, výměra 225 m², ostatní plocha, jiná plocha, vzniklý rozdělením pozemku parc.č. ■■■■■ v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019;

parc. č. ■■■■■, výměra 2112 m², ostatní plocha , jiná plocha, vzniklý rozdělením pozemku parc. č. ■■■■■ v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019;

parc.č. ■■■■■, výměra 14 m², ostatní plocha, jiná plocha , vzniklý rozdělením pozemku parc. č. ■■■■■ v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019;

parc.č. ■■■■■, výměra 845 m², ostatní plocha, jiná plocha, vzniklý rozdělením pozemku parc. č. ■■■■■ v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019;

parc.č. [REDACTED] výměra 835319 m2, lesní pozemek, vzniklý rozdělením pozemku parc. č. 182/50 v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019.

Prodávající neposkytuje kupujícímu žádnou záruku, zajištění nebo příslib ohledně jakosti předmětu koupě; kupující se o stavu předmětu koupě před uzavřením této smlouvy dostatečně informoval. Prodávající zároveň neodpovídá za vady, které má předmět koupě v době přechodu nebezpečí škody na kupujícího, i když se vada stane zjevnou až po této době.

III.

Kupní cena činí částku ve výši [REDACTED] Kč (slovy: [REDACTED]). Kupní cena nepodléhá DPH. Rozdělení kupní ceny mezi jednotlivé pozemky tvořící předmět koupě je následující:

parc. č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc. č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc. č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc. č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc.č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc.č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc.č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc.č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
parc.č. [REDACTED]	kupní cena	[REDACTED] Kč
celkem		[REDACTED] Kč

Vlastnické právo k předmětu koupě nabývá kupující zápisem do veřejného seznamu (katastru nemovitostí). Kupující se zavazuje zaplatit kupní cenu nejpozději do 30 dnů ode dne tohoto zápisu.

Návrh na zápis vkladu vlastnického práva k předmětu koupě podá u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most kupující, a to do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, kterým byla nahrazena vůle prodávajícího.

IV.

Smluvní strany prohlašují, že s obsahem smlouvy souhlasí a že tato smlouva je shodným projevem jejich vážné a svobodné vůle.

.....
prodávající

.....
kupující

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí náhradu nákladů řízení v rozsahu dvou třetin, která se určuje v písemném vyhotovení rozhodnutí částkou ve výši 47 727,40 Kč, a to se splatností k rukám žalobkyně.

III. Žalovaná je povinna zaplatit státu České republice – Okresnímu soud Most do 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na nákladech řízení státu dvě třetiny z částky 41 187 Kč, to znamená částku ve výši 27 458 Kč na jeho účet.

IV. Žalovaná je povinna zaplatit státu České republice – Okresnímu soudu Most do 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na soudním poplatku částku ve výši 3 333 Kč na jeho účet.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou, podanou dne 29.12.2014, domáhala vydání rozhodnutí, jímž by soud podle ust. § 161 odst. 1 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní kupní smlouvu o prodeji pozemkových parcel ve smlouvě specifikovaných (dále jen „předmětné nemovitosti“), a to ve znění uvedeném pod bodem I tohoto rozhodnutí. Argumentovala tak, že předmětné nemovitosti žalovaná nabyla do svého vlastnictví koupí, přičemž tehdejší prodávající pominul zákonné předkupní právo žalobkyně k těmto pozemkům zakotvené v ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb., tj. zákon o ochraně přírody a krajiny, protože se jedná o pozemky, na kterých se rozprostírá Národní přírodní rezervace JEZERKA. Poukazovala dále na skutečnost, že tehdejší prodávající - tj. společnost Lesy JEZEŘÍ k.s. – přesto, že byla písemně upozorněna před uzavřením smlouvy Agenturou ochrany přírody a krajiny České republiky, konkrétně jejím regionálním pracovištěm Správa chráněné krajinné oblasti Labské pískovce, dopisem ze dne 8.11.2011, na charakter pozemků a zákonné předkupní právo žalobkyně, nesplnila vůči žalobkyni svou nabídkovou povinnost plynoucí ze zákonného předkupního práva a pozemky prodala žalované. Žalobkyně dále uvedla, že dle dostupné judikatury je pro ni prostředkem ochrany jejího předkupního práva podání žaloby o nahrazení projevu vůle dle ust. § 161 odst. 3 občanského soudního řádu. Odkazovala dále na skutečnost, že její pokus o mimosoudní vyřízení záležitosti byl z důvodu nesouhlasného stanoviska žalované, že by se na předmětných nemovitostech rozprostírala Národní přírodní rezervace JEZERKA, bezúspěšný. V průběhu řízení žalobkyně doplnila specifikaci pozemků, jichž se týká předkupní právo a tedy i kupní smlouva, ve svém ze dne 15.7.2019 na č.l.: 212-217 a dále do protokolu při jednání dne 31.8.2020 na č.l.: 237. Takto se vyprofiloval předmět kupní smlouvy tak, jak je vymezen pod bodem I tohoto rozhodnutí. (k tomu viz usnesení o částečném zastavení řízení na č.l.: 229 a dále usnesení na č.l.: 243).

2. Žalovaná ve svém podání ze dne 6.2.2015 uvedla, že činí nesporným, že prodávající – tj. společnost Lesy JEZEŘÍ k.s. - která jí předmětné pozemky prodala, skutečně dostala před uzavřením kupní smlouvy s žalovanou dopis od Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, na nějž odkazuje žalobkyně. Společnost Lesy JEZEŘÍ k.s. a žalovaná poté prověřily veškeré podklady týkající se národní přírodní rezervace JEZERKA a dospěly k závěru, že z nich nelze určit, jaké pozemky by měly národní přírodní rezervaci JEZERKA tvořit. Obsah ujednání v článku I odst. 1.2 kupní smlouvy uzavřené mezi společností Lesy JEZEŘÍ k.s. a žalovanou pak žalovaná označila za ujednání učiněné toliko tzv. z opatrnosti prodávající společností JEZEŘÍ k.s., a to pro případ možných právních vad, avšak současně s vědomím, že v době koupě pozemků žalovanou nebyly známy žádné vady vážnoucí na předmětu koupě, a to ani tvrzené zákonné

předkupní právo žalobkyně. Žalovaná dále poukazovala na skutečnost, že důkazní břemeno prokázat tvrzení, že na předmětných pozemcích vážně tvrzené zákonné předkupní právo ve prospěch žalobkyně, má v řízení žalobkyně. Ta jej však podle názoru žalované neprokázala ani Výnosem o zřízení národní přírodní rezervace JEZERKA, ve kterém je zmíněn pozemek parc.č. [REDAKCE] ležící v k.ú. Jezeří, ani lesním hospodářským plánem k 1.1.1959, ani listinou – tabulkou-označenou jako „Specifikace předmětných pozemků“. Podle žalované za spolehlivý důkaz pak nelze považovat ani Lesnickou mapu, kterou žalobkyně soudu předložila. Toto stanovisko žalovaná v průběhu řízení nezměnila ani po provedeném dokazování. Trvala na tom, že žalobkyně svoje tvrzení, že by se na předmětných pozemcích měla nacházet a v jakém rozsahu národní přírodní rezervace JEZERKA neprokázala, že z tohoto důvodu by měl soud žalobu jako nedůvodnou zcela zamítnout. Svou pochybnost, že by se na předmětných pozemcích měla alespoň zčásti nacházet národní přírodní rezervace JEZERKA, žalovaná dále odůvodnila i tím, že v katastru nemovitostí na příslušném listu vlastnictví se nenachází žádná poznámka o tom, že by se jednalo o chráněné území a o způsobu jeho ochrany, což je v nesouladu s obsahem katastrální vyhlášky č. 26/2007 Sb., zejména pak s její přílohou č. 6. (viz podání žalované ze dne 6.2.2015 na č.l.: 15, dále stanovisko žalované ze dne 26.6.2015 na č.l.: 26-27, dále stanovisko žalované ze dne 14.1.2016 na č.l.: 40-41, protokol o jednání ze dne 4.4.2016 na č.l.: 50).

3. Žalobkyně s argumentací žalované nesouhlasila. Na podané žalobě s poukazem na provedené doplnění skutkových tvrzení nadále trvala (viz její podání na č.l.: 19-20 a jeho přílohy na č.l.: 21-23, dále její podání ze dne 27.11.2015 na č.l.:34-36 a její přednes při jednání dne 4.4.2016 na č.l.: 50).

4. V rámci dokazování se proto soud zaměřil na zjištění, jaké pozemky koupila žalovaná od společnosti Lesy JEZEŘÍ k.s. na základě mezi nimi uzavřené kupní smlouvy č. KPM-2011-B. Dále soud zjišťoval, na jakých pozemcích vznikla Národní přírodní rezervace JEZERKA, zda se jedná o pozemky, které koupila žalovaná od společnosti Lesy JEZEŘÍ k.s., tedy o pozemky zatížené tvrzeným zákonným předkupním právem ve prospěch žalobkyně, jak byly tyto pozemky evidovány v katastru nemovitostí a co z toho lze pro rozhodnutí o daném sporu účastníků dovodit.

5. Žalovaná nezpochybnila, že dne 27.12.2011 uzavřela v česko-německém znění v postavení kupujícího se společností Lesy JEZEŘÍ, k.s., IČO: 25029967, v postavení prodávajícího kupní smlouvu č. KPM-2011-B, na jejímž základě byla tato s právními účinky vkladu ke dni 28.12.2011 zapsána na listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro k.ú. Jezeří a obec Horní Jířetín u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, jako vlastník těchto pozemků:

pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 57 505 m2	ostatní plocha	dobývací prostor
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 16 395 m2	ostatní plocha	dobývací prostor
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 403 m2	ostatní plocha	dobývací prostor
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 2 235 m2	ostatní plocha	jiná plocha
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 2 956 m2	ostatní plocha	jiná plocha
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 389 m2	vodní plocha	koryto vodního toku umělé
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 1 053 m2	ostatní plocha	jiná plocha
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 25 m2	ostatní plocha	jiná plocha
pozemek parc.č. [REDAKCE]	výměra 848 128 m2	lesní pozemek.	

Tuto skutečnost má soud za prokázanou obsahem kupní smlouvy č. KPM -2011-B ze dne 27.12.2011 a dále obsahem výpisu z katastru nemovitostí listu vlastnictví č. ■■■ pro k.ú. Jezeří a obec Horní Jířetín vedeného u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most ze dne 22.5.2013. Žalovaná potvrdila, že tyto pozemku vlastní. Současně poukázala na skutečnost, že v rubrice „způsob ochrany“ není na listu vlastnictví č. ■■■ u žádného z uvedených pozemků jakákoliv poznámka, že by se jednalo o chráněné území.

6.O národní přírodní rezervaci JEZERKA bylo zjištěno, že dle dobové právní úpravy – tj. za účinnosti zák.č. 40/1956 Sb., tj. zákon o státní ochraně přírody – vydalo Ministerstvo kultury České socialistické republiky pod č.j.: 13.359/68 – 13.2 dne 20. ledna 1969 Výnos o zřízení státní přírodní rezervace „J e z e r k a“, kat. území Jezeří, okres Most, Kundratice a Podhůří, okres Chomutov, kraj Severočeský, a to podle ust. § 8 odst. 2 zák.č. 40/1956 Sb. Teritoriálně vymezilo, že rezervace se rozprostírá v kat. území Jezeří, Kundratice a Podhůří na parcelách čís. ■■■ a ■■■ (k.ú. Jezeří), ■■■ (k.ú. Kundratice) a ■■■ (k.ú. Podhůří). V obvodu lesního závodu Janov, polesí Jezeří 76 a, b, c, d, 77a, bezlesí 1, 78 a, 88 a, a1, b, c, 89 a, b, c, d, e, f, g, h, bezlesí 1, 90 a, b, c, d, e, f, g, g1, h, i, bezlesí 1, bezlesí 2, 93 a, b, c, d, e, f, g, h, o celkové výměře 130 ha. Vymezení je provedeno podle lesního hospodářského plánu k 1.1.1959. Rezervace je zakreslena v mapách uložených u ministerstva kultury (Státní ústav památkové péče a ochrany přírody v Praze), u kulturní správy Severočeského krajského národního výboru (Krajské středisko státní památkové péče a ochrany přírody v Ústí n.L.) a u kulturní správy Okresního národního výboru v Mostě a Chomutově. Rozsah ochrany rezervace stanoví zákon o státní ochraně přírody. Dále je obsahem Výnosu o zřízení Státní přírodní rezervace Jezerka stanovení výjimek podle ust. § 11 odst. 2 zák.č. 40/1956 Sb. Žádné další teritoriální vymezení Státní přírodní rezervace Jezerka již výnos neobsahuje. Výnos je podepsán tehdejší náměstkem ministra kultury a školství Prof. Dr. Janem Kopeckým, Dr.Sc. Podle tehdejší - tedy dobové - právní úpravy – byl předmětný Výnos ministra kultury a školství jako obecně závazný právní předpis oznámen ve Sbírce zákonů Československé socialistické republiky, a to v částce 11 vydané dne 17. dubna 1969 na straně 132. Výnosy ministrů jednotlivých resortů nebyly tehdy publikovány ve Sbírce zákonů, byly tam pouze oznamovány. Slovní vymezení teritoria tehdy státní – nyní národní - přírodní rezervace Jezerka ve Výnosu ministerstva kultury a školství č.j.: 13.359/68 – 13/2, ze dne 20.1.1969 (dále jen „Výnos“) soud porovnal s obsahem černobílé mapy na č.l.: 22 a dále s obsahem shodné barevné mapy na č.l.: 23, přičemž na barevné mapě je zelenou barvou vyznačena hranice národní přírodní rezervace Jezerka. V takto ohraničeném prostoru jsou uvedena čísla polesí Jezeří 76 a, b, c, d, 77 a, dále bezlesí 1, 78 a, 88 a, a1, b, c, 89 a, b, c, d, e, f, g, h, bezlesí 1, 90 a, b, c, d, d, e, f, g, g1, h, i, bezlesí 1, bezlesí 2, 93 a, b, c, d, e, f, g, h. Jedná se o lesnickou mapu, ve které nejsou uvedena žádná parcelní čísla. Lesní hospodářský plán sestavený k 1.1.1959 uvedený ve Výnosu soud k dispozici neměl. Byla zjištěna toliko existence lesního hospodářského plánu k 1.1.1960, který měl posléze k dispozici znalec pan Ing. Petr Vyskočil. V údajích o datu 1.1.1959 je ve Výnosu písařská chyba.

7. Přes uvedenou nepřesnost v textu Výnosu v údajích o lesním hospodářském plánu k 1.1.1959, na který odkazuje Výnos, soud z dalších mapových podkladů (jedná se o přehledovou mapu POLESÍ JEZERÍ – Lesní závod JANOV, dále o podklad Báňských projektů Teplice z 9/84 označený jako Návrh výkupu pozemků - BP 25 – 0 – 6933) však zjistil, že hranice národní přírodní rezervace Jezerka jsou v těchto mapových podkladech zakresleny tak, že její tvar je shodný, a to ve vztahu k té její části, která se nachází v bývalém okrese Most. Tzn., že Výnos, přes jeho obsahové nedokonalosti, byl do reálných mapových podkladů promítnut jako zákres hranic (obrysu) národní přírodní rezervace Jezerka.

8. K údajím ve Výnosu o pozemku parc.č. ■■■ v k.ú. Jezeří bylo z historické katastrální mapy v německém jazyce zjištěno, že tehdejší, ještě nerozdělená parcela č. ■■■ existovala a že se

skutečně nacházela v k.ú. Jezeří.(důkaz – kopie katastrální mapy ze sbírky listin Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most). Byť je listina označená jako „Porovnání parcel dřívější pozemkové evidence s parcelami katastru nemovitostí , popř. s jejich částmi“ Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, označena pouze jako dokument mající po obsahové stránce toliko orientační vypovídací hodnotu, což znamená, že nenahrazuje geometrický plán a že nemůže být podkladem pro vyhotovení právních listin o nemovitostech, které jsou v ní uvedeny, má pro daný případ důkazní hodnotu potud, že potvrzuje, že původní pozemek parc.č. [REDAKCE] v k.ú. Jezeří, na kterém byla Výnosem v bývalém okrese Most zřízena národní přírodní rezervace Jezerka, se skutečně dělil , že v důsledku jeho rozdělení vznikly pozemky s parc.č. [REDAKCE], jichž se týká předmětné řízení. (viz čl.: 21).

9.V návaznosti na toto zjištění bylo k historii pozemku parc.č. [REDAKCE] a k jeho dělení, jakož i k vlastnickým poměrům k tomuto pozemku zjištěno z rozhodnutí Okresního úřadu v Mostě – pozemkového úřadu sp.zn.: [REDAKCE], ze dne [REDAKCE] zjištěno, že jím byla schválena Dohoda o vydání věci mezi osobou povinnou (vydávajícím) Lesy České republiky Hradec Králové, s.p., oblastní inspektorát v Teplice, a oprávněnou osobou (příjemcem) [REDAKCE], nar.: [REDAKCE], tehdy bytem: [REDAKCE], jejímž předmětem bylo vydání nemovitostí - pozemků specifikovaných podle tehdy platného stavu evidence nemovitostí v článku II, a to i nemovitostí – pozemků v k.ú. Jezeří, konkrétně pozemku parc.č. [REDAKCE] (lesní půda), parc.č. [REDAKCE] (ost. pl.), parc.č. [REDAKCE] (ost.pl.), parc.č. [REDAKCE] (ost.pl.).Na základě této dohody bylo také vloženo vlastnické právo oprávněné osoby [REDAKCE] do katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most. Uvedené pozemky spolu s dalšími pozemky vložil pan [REDAKCE] podle ust. § 60 odst. 2 zák.č. 513/1991 Sb., tj. obchodní zákoník, jako nepeněžitý vklad do komanditní společnosti Lesy JEZEŘÍ, k.s. Podle této listiny byl proveden zápis nového vlastníka v katastru nemovitostí na základě rozhodnutí o vkladu vydaného Katastrálním úřadem v Mostě [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], s právními účinky vkladu ke dni 30.12.1997. Nejednalo se tedy o změnu vlastníka na základě právního ujednání o kupní smlouvě. Toto je potvrzeno i obsahem výpisu z katastru nemovitostí - listu vlastnictví č. [REDAKCE] pro k.ú. Jezeří a obec Horní Jiřetín vedeného u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, ze dne 27.12.2011, protože jako nabývací titul je uvedeno právě zmíněné Prohlášení vkladatele o vkladu ze dne 13.8.1997, přičemž zde už jsou vyjmenovány pozemky s parcelními čísly, které v žalobě uvedla žalobkyně. (viz čl.: 66-71).

10.Obvodní báňský úřad pro území kraje Ústeckého k dotazu soudu sdělil , že pozemek v k.ú. Jezeří parc.č. [REDAKCE] (ostatní plocha – dobývací prostor) zasahuje do dobývacího prostoru označeného jako DP 30082 Ervěnice jen zčásti , že pozemek parc.č. [REDAKCE] a parc.č. [REDAKCE] v k.ú. Jezeří je umístěn zcela mimo hranici předmětného dobývacího prostoru . Dále sdělil, že kontrolou textové a grafické dokumentace archivované k uvedenému dobývacímu prostoru za období od roku 1970 až ke dni 16.5.2016 bylo z vydaných rozhodnutí a jejich příloh zjištěno, že rozsah dobývacího prostoru byl stanoven výčtem katastrálních území , do kterých zasahoval, nikoli výčtem jednotlivých pozemků (viz sdělení na čl.: 75-76).

11. Státní pozemkový úřad , Krajský pozemkový úřad pro Ústecký kraj, Pobočka Chomutov, soudu sdělil dne 23.5.2016 k restituci oprávněné osoby – pana [REDAKCE], že rozhodnutím pozemkového úřadu Okresního úřadu Most č.j.: [REDAKCE], ze dne [REDAKCE] (právní moc od 26.5.1994), byla ve smyslu ust. § 9 odst. 2 zák.č. 229/1991 Sb., tj. zákon o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zák.č. 229/1991 Sb.“), schválena Dohoda o vydání nemovitostí mezi osobou povinnou (tj. Lesy České republiky Hradec Králové, s.p.) a osobou oprávněnou (tj. pan [REDAKCE]), že na straně 11 této

Dohody obě zúčastněné strany stvrdily svými podpisy mimo jiné i skutečnost uvedenou v bodě V., že veškerá práva a povinnosti přecházejí dnem nabytí právní moci schvalujícího rozhodnutí Okresního úřadu Most na osobu oprávněnou, tedy na pana [REDAKCE]. Dále sdělil, že z písemností archivovaných ve složce k.ú. Jezeří restitučního spisu pana [REDAKCE] vyplývá, že správní orgán nepodroboval vydávané nemovitosti v rámci řízení o chválení Dohody dalšímu prošetřování. Byl totiž s ohledem na uzavřenou Dohodu zúčastněných stran přesvědčen, že při jejím zpracování byly zúčastněné strany řádně obeznámeny s práva a povinnostmi vázanými k vydávaným nemovitostem (viz č.l.: 77).

12, Soud se zabýval záležitostí týkající se obeznámení oprávněné osoby – tj. pana [REDAKCE] – s právy a povinnostmi vázanými na vydávaných nemovitostech dle Dohody povinné a oprávněné osoby kvůli námitce žalované, že v katastru nemovitostí se nenacházela žádná zmínka o tom, že pozemky nabyté žalovanou na základě kupní smlouvy uzavřené se společností Lesy JEZEŘÍ k.s. by měly být chráněným územím. K této námitce žalované je třeba uvést, že po právní stránce je třeba vycházet z ust. § 11 odst. 3 zák.č. 229/1991 Sb., ve kterém je stanoveno, že v případě, kdy podle zvláštního právního předpisu po přechodu nebo převodu do vlastnictví státu nebo jiné právnické osoby došlo k omezení užívání pozemku tím, že pozemek nebo jeho část byl určen pro obranu státu nebo byl určen pro těžbu nerostů nebo se stal podle zvláštních předpisů součástí lesního půdního fondu v národním parku nebo se nachází na území státní přírodní rezervace, chráněného naleziště, chráněného parku, chráněné zahrady, chráněné studijní plochy, pásma hygienické ochrany vodních zdrojů prvního stupně nebo chráněného přírodního výtvaru, anebo byl významným krajinným prvkem nebo měla-li překážka bránící vydání pozemku dočasný charakter, bylo dáno na vůli oprávněné osoby, zda tato bude vyžadovat vydání původního pozemku nebo převod jiného pozemku ve vlastnictví státu. V případě, že oprávněná osoba požádala o převod jiného pozemku, se postupovalo podle ust. § 11a) zák.č. 229/1991 Sb. V daném případě oprávněná osoba – pan [REDAKCE] – o vydání jiného pozemku, resp. jiných pozemků nepožádal. Akceptoval vydání původních pozemků. Z toho je zřejmé, že podle ust. § 11 odst. 3 zák.č. 229/1991 Sb. mohly být předmětem Dohody o vydání nemovitostí oprávněné osobě i pozemky, na nichž byla vázána práva a povinnosti, když se oprávněná osoba rozhodla takové pozemky převzít. Dohoda o vydání nemovitostí mezi povinnou osobou – Státními Lesy České republiky Hradec Králové, s.p. a povinnou osobou – [REDAKCE] - se tedy mohla týkat i vydání pozemků, které se nacházely na území národní přírodní rezervace Jezerka. Nebylo to v rozporu s ust. § 11 odst. 3 zák.č. 229/1991 Sb.

12. Na návrh žalobkyně soud doplnil dokazování o znalecký posudek z oboru geodézie a kartografie na určení obvodu národní přírodní rezervace Jezerka v k.ú. Jezeří, Podhůří u Vysoké Pece, Kundratice u Chomutova, ve kterém měl příbráný soudní znalec pan Ing. Petr Vyskočil podat odpověď též na otázku, zda se předmětné pozemky uvedené v žalobě nacházejí na území národní přírodní rezervace Jezerka zcela nebo zčásti. Znalec pan Ing. Petr Vyskočil znalecký posudek podal dne 3.7.2017.(viz č.l.: 110 – 147). S ohledem na stanovisko žalobkyně doplnil znalec posudek písemně svým podáním na č.l.: 166 – 168, ve kterém se vyjádřil k pozemkům parc.č. [REDAKCE] a parc.č. [REDAKCE] v k.ú. Jezeří a k nutnosti jejich rozdělení na díly. Stvrzení znaleckého posudku a jeho doplnění a vysvětlení na základě dotazů účastníků řízení a také soudu znalec pan Ing. Petr Vyskočil provedl před soudem při jednání dne 24.10.2018 (viz č.l.:172 – 174).

13.Znalec pan Ing. Petr Vyskočil reagoval na námitku žalované, že jím podaný posudek má vadu spočívající v tom, že znalci se nepodařilo jako výchozí podklad pro posudek opatřit tzv. historický lesní plán k 1.1.1959, který měl vazbu na Výnos o vyhlášení národní (dříve státní) přírodní rezervace Jezerka. Žalovaná znalci vytýkala, že vycházel z lesního plánu k 1.1.1960, o kterém se však Výnos o vyhlášení národní přírodní rezervace Jezerka nezmiňuje. Dále za vadu znaleckého posudku žalovaná označila skutečnost, že znalec Ing. Petr Vyskočil neměl k dispozici

ani tzv. historickou mapu se zákresem národní přírodní rezervace Jezerka, když tento v posudku uvedl, že vycházel ze zákresu národní přírodní rezervace Jezerka v mapě, kterou znalec obdržel od Agentury ochrany přírody a krajiny a nikoliv z mapy od příslušného ústředního orgánu, který měl historickou mapu se zákresem národní přírodní rezervace Jezerka archivovat. Dále žalovaná uvedla, že další vada posudku vychází ze skutečnosti, že sám znalec v posudku uvedl, že mapa se zákresem národní přírodní rezervace Jezerka, kterou tento získal od Agentury ochrany přírody a krajiny, a další mapa se zákresem národní přírodní rezervace Jezerka poskytnutá znalci Magistrátem města Mostu, vykazují rozdíly. Žalovaná tvrdila, že znalecký posudek vycházející z neúplných podkladů, povede k vydání nesprávného rozhodnutí, kterým bude v rozporu s ústavním pořádkem České republiky omezeno ústavou chráněné vlastnické právo žalované ve prospěch žalobkyně, že soud by měl proto žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Při posouzení těchto námitek žalované vůči znaleckému posudku Ing. Petra Vyskočila musel soud respektovat doporučení adresované obecným soudům Ústavním soudem České republiky, že by obecné soudy neměly při rozhodování sporů postupovat ryze formalisticky, protože jejich postup by měl vést především k vydání spravedlivého rozhodnutí, které bude respektovat všechny okolnosti týkající se konkrétního sporu. Se zřetelem k tomuto doporučení Ústavního soudu má zdejší soud za to, že kvůli nedostupnosti tzv. historického lesního plánu ke dni 1.1.1959, na který odkazuje Výnos o zřízení národní přírodní rezervace Jezerka z 20.1.1969, a dále kvůli nedostupnosti tzv. historické mapy se zákresem národní přírodní rezervace Jezerka, které by měly být archivovány u Národního památkového úřadu jakožto právního nástupce Státního ústavu památkového péče a ochrany přírody v Praze, nelze žalobu zamítnout, aniž by byl učiněn pokus o zjištění hranic území, na kterém se nachází národní přírodní rezervace Jezerka, v daném případě se jedná o k.ú. Jezeří spadající do bývalého okresu Most, na základě důkazů, které opatřila a soudu předložila žalobkyně a které byly také dostupné pro znalce pana Ing. Petra Vyskočila. Znalec pan Ing. Petr Vyskočil doložil, že příslušný ústřední orgán – tj. Národní památkový úřad – jej odkázal s jeho žádostí o podklady na nižší správní orgán, a to na Agenturu ochrany přírody a krajiny, který znalci vyhověl a poskytl mu mapu se zákresem národní přírodní rezervace Jezerka a lesní plán k 1.1.1960. Soud má za to, že neúplnost v archivaci žádaných dokumentů nelze klást v řízení k tíži žalobkyni. Stejně tak jí podle názoru soudu nelze klást k tíži skutečnost, že v ÚSOP není uložen žádný geodetický dokument se zaměřením celé hranice národní přírodní rezervace Jezerka odpovídající vyhlásovací dokumentaci, protože není k dispozici seznam zaměřených lomových bodů. K tomuto závěru soud vede skutečnost, že od doby vydání Výnosu o zřízení národní přírodní rezervace Jezerka z 20.1.1969 došlo po listopadu 1989 ke změně politického a ekonomického systému, jakož i k zániku někdejšího Československa s právním nástupcem Českou republikou a Slovenskou republikou, kdy se obecně dá předpokládat i nedostupnost, resp. ztráta, některých dokumentů, které měly být archivovány u příslušných nejvyšších správních orgánů, resp. u jejich právních nástupců. Tuto svou úvahu soud opírá také o analogické užití ust. § 4a) odst. 3 písm. c) zák.č. 229/1991 Sb., ve kterém je pamatováno na situaci, kdy v restituci na žádost domnělé oprávněné osoby pozemkový úřad mohl svým rozhodnutím uznat nárok k pozemkům, porostům nebo jinému majetku vůči této osobě, jestliže domnělá oprávněná osoba prokázala, že sama nebo její právní předchůdce měli pozemky, porosty nebo jiný majetek v držbě a doklad o vlastnictví nemůže předložit, protože buď nebylo realizováno zápisové řízení, nebo že došlo ke ztrátě nebo poškození nebo zničení katastrálních nebo pozemkových operátů, ze kterého se podává, že pozemkový úřad měl právo absenci či poškození katastrálních nebo pozemkových operátů v jednání s domnělou oprávněnou osobou zohlednit, že žádost takovéto domnělé oprávněné osoby nemohl odmítnout bez dalšího. Podle ust. § 3 odst. 4 zák.č. 229/1991 Sb. bylo dokonce přípustné, aby domnělá oprávněná osoba prokázala nárok k pozemku, porostu nebo jinému majetku čestným prohlášením o tvrzeném vlastnickém nebo spoluvlastnickém právu s vědomím, že ponese následky uvedení případných nepravdivých údajů. Tzn., že zákonodárce předjímal možnou absenci příslušných dokumentů a upravil, jak takové situace lze řešit. To podporuje úvahu soudu, že ani v daném případě, byť se tento týká předkupního práva, nelze žalobu

s poukazem na absenci exempláře historického lesního plánu a historické mapy se zákresem národní přírodní rezervace Jezerka v archivu příslušného ústředního správního úřadu zamítnout, když v jiných situacích týkajících se také citlivé oblasti, kterou je ústavní ochrana vlastnictví, zákonodárce umožňuje takový stav v právu tolerovat.

14. V daném případě důkazní hodnota znaleckého posudku znalce Ing. Petra Vyskočila ve znění jeho doplnění před soudem při jednání dne 24.10.2018 spočívá v tom, že znalec zjistil, že se shodují vyznačená oddělení a porosty v mapě s údaji v lesnickém hospodářském plánu k 1.1.1960, kdy lze považovat za správnou domněnku vyslovenou znalcem, že ve Výnosu o vyhlášení národní přírodní rezervace Jezerka z 20.1.1969 je písařská chyba v datu lesního hospodářského plánu, které je uvedeno jako 1.1.1959, ač všechny okolnosti nasvědčují tomu, že správné datum mělo být - k 1.1.1960. Zde znalec zjistil shodu v případě obou map, tzn. mapy od Agentury ochrany přírody a krajiny i mapy od Magistrátu města Mostu, takže znalcem zmíněné rozdíly v těchto mapách se nedotýkaly tohoto znalce zjištění. Důsledně tomu proto mohl znalec vyhovět požadavku soudu a provést transformaci porostní mapy lesního hospodářského plánu k 1.1.1960 polesí Jezeří do digitální katastrální mapy, přičemž výsledek této transformace pak uvedl v příloze č. 6 posudku - tj. seznam souřadnic na č.l.: 125. Z tam uvedeného výsledku je možné odvodit polohovou přesnost transformovaných hranic hodnotou dvojnásobku střední chyby transformace, tj. 18 m. Odůvodněný je i závěr znalce, že je nutné dávat větší váhu zákresu katastrální mapy a přizpůsobovat obvod národní přírodní rezervace Jezerka současným vlastnickým hranicím (viz č.l.: 113). Znalec vysvětlil před soudem dne 24.10.2018, že tímto termínem minil vyjádřit zpřesnění linie hranice národní přírodní rezervace Jezerka podle přesnějších mapových podkladů, což jsou katastrální mapy, které jsou přesnějším podkladem, než byly zákresy do lesnických map v měřítku 1:10000. Odchytky, ke kterým v takovém případě dojde, jsou odchytky předvídatelné a tolerovatelné. Zpřesnění linie hranice národní přírodní rezervace Jezerka nelze považovat za postup, který by měl žalovanou poškodit. (viz č.l.: 129 a odkaz na přílohu č. 9 a č.l.: 181).

15. Znalec označil za opodstatněnou námitku žalované, že některé pozemky uvedené v žalobě spadají do teritoria národní přírodní rezervace Jezerka pouze částečně, že takové pozemky je proto třeba rozdělit, pokud by soud dospěl k závěru, že žalobě lze vyhovět, aby vlastnické právo žalované bylo skutečně omezeno jen v nezbytném rozsahu. Ze závěru znalce uvedeného ve znaleckém posudku pod bodem 4 ve znění jeho doplnění před soudem dne 24.10.2018 vyplývá, že část národní přírodní rezervace Jezerka spadající svou polohou do bývalého okresu Most, se nachází, resp. se rozprostírá na celé ploše pozemku parc.č. [REDAKCE] (výměra 16395 m² – ostatní plocha, dobývací prostor), pozemku parc.č. [REDAKCE] (výměra 2956 m² – ostatní plocha – jiná plocha), pozemku parc.č. [REDAKCE] (výměra 389 m² – vodní plocha, koryto vodního toku umělé) v k.ú. Jezeří. Částečně se pak národní přírodní rezervace Jezerka nachází, resp. rozprostírá na pozemku parc.č. [REDAKCE] – díl G o výměře 14494 m², pozemku p [REDAKCE] díl K1 o výměře 14 m², pozemku parc.č. [REDAKCE] – díl M1 o výměře 835320 m², parc.č. [REDAKCE] – díl H1 o výměře 225 m², pozemku parc.č. [REDAKCE] díl I1 o výměře 2112 m², pozemku parc.č. [REDAKCE] – díl J1 o výměře 845 m², pozemku parc.č. [REDAKCE] – díl M1 o výměře 835320 m², pozemku parc.č. [REDAKCE] díl M2 o výměře 537 m² poze,ku parc.č. [REDAKCE] – díl M3 o výměře 8 199 m². Podle znalce má patřit do teritoria národní přírodní rezervace Jezerka ještě díl H2 ve vztahu k pozemku parc.č. [REDAKCE], který ještě znalec považuje za součást teritoria národní přírodní rezervace Jezerka. Znalec upozornil, že ve Výnosu o zřízení národní přírodní rezervace Jezerka ze dne 20.1.1969 došlo při vymezení národní přírodní rezervace Jezerka podle parcel k pochybení, když je tam uveden pozemek parc.č. [REDAKCE], u kterého znalec zjistil, že se ve skutečnosti nachází ve vzdálenosti 1 km od hranice národní přírodní rezervace Jezerka, takže na tomto pozemku se rezervace nenachází. Podle znalce měl být místo pozemku parc.č. [REDAKCE] uveden pozemek parc.č. [REDAKCE] v k.ú. Jezeří. Jako sporný pak znalec označil díl M3 ve vztahu k pozemku parc.č. [REDAKCE] kde se znalec rozchází se stávající hranicí katastrální

mapy. Znalec také uvedl, že toto je správná odpověď na dotaz soudu pod bodem 4.(viz č.l.: 114, dále č.l.: 117-119 a dále č.l.: 180-181).Soud má takto za prokázané znaleckým posudkem Ing. Petra Vyskočila, na kterých pozemcích se v reálu a jakou plochou rozprostírá národní přírodní rezervace Jezerka, že se jedná o pozemky uvedené žalobkyní v žalobě, přičemž pozemek parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří uvedený ve Výnosu o zřízení národní přírodní rezervace Jezerka z 20.1.1969 do jejího teritoria nespadá, že v této části je ve Výnosu chyba, že tam měl být správně uveden pozemek parc.č. [REDACTED]. Dále ze znaleckého posudku a jeho stvrzení před soudem dne 24.10.2018 vyplynula nutnost doplnění dokazování o geometrický oddělovací plán z důvodu, že některé z předmětných pozemků spadají do teritoria národní přírodní rezervace Jezerka skutečně pouze zčásti, kterou je třeba od stávajícího pozemku oddělit.(viz č.l.: 181).

16.Žalobkyně na pokyn soudu (viz usnesení na č.l.: 195) opatřila a soudu předložila k provedení důkazu geometrický plán č.: 89-50/2019 oprávněného zeměměřičského inženýra paní Ing. Jany Sasové, ze dne 25.6.2019, pro průběh hranice určené soudem ve vztahu k národní přírodní rezervaci Jezerka, a to s tím, že Katastrální úřad pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Most, vyslovil souhlas s očíslováním parcel pod značkou [REDACTED] dne 26.6.2019 paní Ing. Věrou Březinovou. Postup vytyčovací práce je zaznamenán v protokolu o předání vytyčené hranice ze dne 12.6.2019, ze kterého bylo zjištěno, že vytyčení bylo provedeno v rozsahu usnesení Okresního soudu v Mostě č.j.: 16 C [REDACTED] pro rozdělení stávajících pozemků parcelní číslo: [REDACTED] – k.ú. Jezeří a dále podle požadavku objednatele ve vztahu k p.č. [REDACTED] k.ú. Podhůří u Vysoké Pece. Vytyčené body jsou určeny tak, jak je popsáno a zobrazeno ve znaleckém posudku č. 252-6/2017 z 3.7.2017 Ing. Petra Vyskočila. Vytyčení bylo provedeno polární metodou z měřické sítě určené výpočtem polygonových pořadů vycházejících z bodů určených GNSS. Vytyčené body byly použity pro zpracování geometrického plánu. (důkaz – protokol o předání vytyčené hranice ze dne 12.6.2019).

17.Z výkazu dosavadního a nového stavu v katastru nemovitostí bylo zjištěno, že rozdělením pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří vznikl na základě GP č. 89-50/2019 pozemek parc.č. [REDACTED] s výměrou 1 ha 44 94 m², že rozdělením pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019 vznikl pozemek parc.č. [REDACTED] s výměrou 225 m², že rozdělením pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019 vznikl pozemek parc.č. [REDACTED] s výměrou 2112 m², že rozdělením pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019 vznikl pozemek parc.č. [REDACTED] s výměrou 14 m², že rozdělením pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019 vznikl pozemek parc.č. [REDACTED] s výměrou 845 m², že rozdělením pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019 vznikl pozemek parc.č. [REDACTED] s výměrou 83 ha 5319 m² (lesní pozemek). Na těchto nově vzniklých pozemcích se nachází národní přírodní rezervace Jezerka, jak uvedla žalobkyně v jejím podání ze dne 15.7.2019, což je i ve shodě s obsahem znaleckého posudku č.252-6/2017 z 3.7.2017 Ing. Petra Vyskočila ve znění jeho doplnění učiněného do protokolu před soudem dne 24.10.2018.(viz č.l.: 207-211 – tj. geometrický plán č. 89-50/2019 v elektronickém formátu plus tento geometrický plán v listinném formátu a podání žalobkyně na č.l.: 212 až 217). Žalobkyně vzala žalobu před soudem dne 31.8.2020 částečně zpět v případě pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří s výměrou 178 m² vzniklého rozdělením pozemku parc.č. [REDACTED] v k.ú. Jezeří na základě GP č. 89-50/2019, a to z důvodu, že u tohoto pozemku bylo sporné, zda spadá do teritoria národní přírodní rezervace Jezerka (viz usnesení na č.l.: 243).

18. Žalobkyně uvedla, že se dovolávala existence zákonného předkupního práva podle ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb., tj. zákon o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zák.č. 114/1992 Sb.“). Z ust. § 121 zák.č. 99/1963 Sb., tj. občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), vyplývá že není třeba dokazovat skutečnosti obecně známé nebo známé soudu z jeho rozhodovací činnosti, jakož i

právní předpisy uveřejněné nebo oznámené ve Sbírce zákonů České republiky. Z tohoto důvodu nebylo třeba prokazovat vznik a existenci tvrzeného zákonného předkupního práva, protože podle přechodných ustanovení zák.č. 114/1992 Sb., konkrétně pak podle ust. § 90 odst. 5 zák.č. 114/1992 Sb. platí, že státní přírodní rezervace vyhlášené podle ust. § 4 odst. 3 zák.č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, se převádějí do kategorie národních přírodních rezervací (§ 28), přírodních rezervací (§ 33), národních přírodních památek (§ 35) nebo přírodních památek (§ 38). Kategorizaci těchto území stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem. Z ust. § 90 odst. 9 zák.č. 114/1992 Sb. vyplývá, že národní parky a chráněné krajinné oblasti vyhlášené podle § 8 zák.č. 40/1956 Sb. jsou nadále chráněny jako národní parky (§ 15) a chráněné krajinné oblasti (§ 25). Z uvedeného vyplývá, že i bývalá státní přírodní rezervace Jezerka – nyní národní přírodní rezervace Jezerka - spadá pod účinnost zák.č. 114/1992 Sb., že se proto na ni také vztahuje ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb., ze kterého vyplývá, že vlastníci nezastavěných pozemků ležících mimo sídelní útvary na území národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a vlastníci pozemků souvisejících s jeskyněmi jsou povinni v případě jejich zamýšleného prodeje přednostně nabídnout tyto pozemky ke koupi orgánu ochrany přírody. Pokud orgán ochrany přírody neprojeví o tyto pozemky do 60 dnů od obdržení nabídky pozemku písemně závazný zájem, mohou vlastníci zamýšlený prodej uskutečnit. Ohledně existence tvrzeného zákonného předkupního práva žalobkyně proto nebylo třeba provádět dokazování, neboť žalobu podala Česká republika a za ni jednajícím Ministerstvo životního prostředí jako ústřední orgán ochrany přírody (viz ust. § 75 odst. 1 písm. g) zák.č. 114/1992 Sb.).

19. Po zhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti dospěl soud k závěru, že žalobkyně prokázala vznik a existenci národní přírodní rezervace Jezerka, a to v případě její části, která se nachází v k.ú. Jezeří, tedy v bývalém okrese Most. Za takový důkaz soud považuje Výnos ministerstva kultury a životního prostředí České socialistické republiky č.j.13.359/68-15/2, ze dne 20.1.1969, o zřízení státní přírodní rezervace Jezerka v kat. území Jezeří, okres Most, a to na tehdejší parcele č. [REDAKCE] v k.ú. Jezeří, když v případě pozemku parc.č. [REDAKCE] v k.ú. Jezeří bylo, jak je uvedeno výše, bylo znalcem Ing. Petrem Vyskočilem zjištěno, že tato parcela se nachází ve vzdálenosti 1 km od hranice národní přírodní rezervace Jezerka, což svědčí o obsahové nepřesnosti Výnosu. Ten je podle názoru soudu třeba hodnotit jako listinu, která vznikla podle dobové právní úpravy a která sice vykazuje některé obsahové nepřesnosti, což vedle již zmíněného odkazu na parc.č. [REDAKCE] ležící mimo území rezervace, dále také odkaz na lesní hospodářský plán k 1.1.1959, ač z kontextu vyplývá, že tehdejší pěstební plány se sestavovaly na období 10 let, což odůvodňuje závěr, že správně se mělo odkázat na lesní hospodářský plán k 1.1.1960, ale vyplývá z ní jednoznačně projev vůle tehdejšího státu, jehož je stávající Česká republika právním nástupcem, zřídit státní přírodní rezervaci podle tehdy účinného zák.č. 40/1956 Sb., o státní ochraně přírody, v jehož ust. § 4 odst. 3 bylo stanoveno, že menší plochy původní nebo lidskými zásahy málo dotčené přírody, důležité převážně z hledisek vědeckých nebo výzkumných, lze prohlásit za státní přírodní rezervace. Vznik státní přírodní rezervace Jezerka na základě Výnosu tehdejšího ministerstva kultury pak byl v souladu s ust. § 8 odst.1 a 2 zák.č. 40/1956 Sb., ze kterého vyplývá, že na základě nařízení vlády tehdy mohl vzniknout národní park, zatímco ostatní chráněná území bylo oprávněno určit ministerstvo školství a kultury v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány. Tehdejší akty ministerstev byly také výnosy, které se toliko oznamovaly tehdejší Sbírce zákonů. Tato dobová právní procedura byla v případě Výnosu o zřízení tehdejší státní přírodní rezervace Jezerka dodržena, neboť Výnos byl oznámen ve Sbírce zákonů v částce 11 ze dne 17.4.1969, což bylo v řízení prokázáno., práv tímto dokumentem. Nepřesnosti obsažené ve Výnosu nelze přičítat k tíži žalobkyni. Dále má soud za prokázané, a to zejména znaleckým posudkem Ing. Petra Vyskočila č. 252-6/2017, ze dne 3.7.2017, včetně jeho doplnění do protokolu při jednání dne 24.10.2018, na jehož hodnocení uvedené shora soud v této části odůvodnění rozhodnutí odkazuje, ve spojení s geometrickým plánem č.89-50/2019 o průběhu hranice určené soudem od Ing. Jany Sasové, že někdejší státní

přírodní rezervace Jezerka – nyní národní přírodní rezervace Jezerka se rozprostírá na pozemkových parcelách, které historicky vznikly postupně oddělením z někdejší parcely č. [REDAKCE] v k.ú. Jezeří (viz historická mapa v německém jazyce), přičemž se v současné době jedná o pozemky v k.ú. Jezeří parc.č. [REDAKCE]

[REDAKCE] : [REDAKCE] Ohledně výměry těchto pozemků je pak třeba uvést, že jejich výměra činí celkem 87 ha a 27,49 m² (viz výkaz výměr a výrok sub. I - článek II kupní smlouvy). Je tak vyvrácena i námitka žalované, že není dodržen limit výměry celé rezervace 130 ha uvedený ve Výnosu ze dne 20.1.1969 o zřízení národní přírodní rezervace Jezerka, protože zbývajících 42 ha a 72,51 m² výměry teritoria národní přírodní rezervace Jezerka se týká její části, která se nachází na území bývalého okresu Chomutov, která však nebyla předmětem řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn.: 16 C 528/2014. Žalovaná se nemůže dovolávat ani ochrany tzv. dobro věrného nabyvatele, protože ještě před uzavřením kupní smlouvy se společností Lesy JEZEŘÍ k.s. jí žalobkyně, respektive Agentura ochrany přírody a krajiny písemně upozornila na existenci zákonného předkupního práva podle zák.č. 114/1992 Sb. vázaného na pozemky, které se žalovaná rozhodla od společnosti Lesy JEZEŘÍ k.s. koupit. Kuépní smlouva uzavřená mezi společností Lesy Jezeří k.s. a žalovanou ze dne 27.12.2011 představuje první změnu vlastníka předmětných pozemků na základě nabývacího titulu – kupní smlouvy. Na základě těchto skutkových zjištění, která má soud za prokázané, bylo v předmětné věci rozhodnuto. Provedení dalších důkazů nebylo třeba.

20. Žaloba podaná žalobkyní vychází z ust. § 161 odst. 3 zák.č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, že pravomocné rozsudky ukládající prohlášení vůle nahrazují toto prohlášení, a to za situace, kdy společnost Lesy JEZEŘÍ, k.s. (prodávající) a žalovaná jako kupující spolu uzavřely dne 27.12.2011 kupní smlouvu týkající se předmětných pozemků, na nichž podle výsledků dokazování se nachází území národní přírodní rezervace Jezerka, a to v k.ú. Jezeří a obci Horní Jirětín, přičemž prodávající společnost Lesy JEZEŘÍ k.s. nesplnila vůči žalobkyni nabídkovou povinnost, kterou vůči měla s ohledem na charakter pozemků podle ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb. . V řízení bylo prokázáno, že společnost Lesy JEZEŘÍ k.s. v souvislosti s realizací svého rozhodnutí předmětné pozemky prodat, tyto písemně nenabídla žalobkyni k odkoupení s tím, že by vyčkala, zda v době 60 dnů od obdržení písemné nabídky projeví tato o koupi pozemků písemně závazný zájem. Společnost Lesy JEZEŘÍ k.s. a žalovaná vůči žalobkyni argumentovaly tak, že není jisté, zda je tvrzené předkupní právo žalobkyně na předmětných pozemcích vázáno, protože o tom není zápis v katastru nemovitostí.

21. K ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb. je třeba uvést, že otázkou jeho ústavnosti se už zabýval Ústavní soud České republiky v rozhodnutí sp.zn.: Pl. ÚS 18/17 ze dne 25.9.2018, ve kterém dospěl k závěru, že právní úprava předkupního práva podle zákona o ochraně přírody a krajiny odpovídá soukromoprávní úpravě obsažené v občanském zákoníku, která se na případný „odkup“ pozemků státem podpůrně užije. Vlastník dotčeného pozemku je omezen pouze nabídkovou povinností ve prospěch státu; neprojeví-li stát ve lhůtě 60 dnů ode dne doručení nabídky zájem o pozemek, může jej následně vlastník úplatně převést na koupěchtivého. Projeví-li stát o pozemek v uvedené lhůtě zájem, je povinen v přiměřené době učinit kroky směřující ke koupi a to za cenu, kterou by za pozemek zaplatil koupěchtivý. Vlastník pozemku tedy obdrží za pozemek stejnou cenu, bez ohledu na to, na koho jej nakonec úplatně převede. Ústavní soud ani u právní úpravy § 61 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. nedospěl k závěru o jeho neústavnosti, neboť jím není omezeno vlastnictví jakožto ústavně chráněná hodnota, je jen stanovena nabídková povinnost vlastníka dotčeného pozemku vůči státu. Tímto názorem Ústavního soudu je zdejší soud vázán. Ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb. není v rozporu s ústavním pořádkem České republiky a bylo pro společnost Lesy JEZEŘÍ k.s. jakožto prodávajícího, který nesplnil svou nabídkovou povinnost vůči státu, závazné. Protože k uzavření kupní smlouvy mezi společností

Lesy JEZEŘÍ k.s. a žalovanou došlo dne 27.12.2011, aplikoval soud s ohledem na ust. § 3028 odst. 3 zák.č. 89/2012 Sb., tj. občanský zákoník účinný od 1.1.2014, právní úpravu předkupního práva účinnou v době uzavření kupní smlouvy, na základě níž se stala žalovaná vlastníkem předmětných pozemků, tzn. zák. č. 40/1964 Sb., tj. občanský zákoník ve znění účinném ke dni 27.12.2011 (dále jen „zák.č. 40/64 Sb.“), kdy k uzavření kupní smlouvy došlo. Na daný případ tak dopadá ust. § 603 odst. 3 zák.č. 40/64 Sb., ve kterém bylo stanoveno, že bylo-li předkupní právo porušeno, že se může oprávněný buď na nabyvateli domáhat, aby mu věc nabídl ke koupi, anebo mu zůstane předkupní právo zachováno. Žalobkyně před podáním žaloby učinila vůči žalované pokus, aby jí tato předmětné nemovitosti s poukazem na zákonné předkupní právo podle ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb. a dále s poukazem na ust. § 603 odst. 3 zák.č. 40/64 Sb. nabídla ke koupi, to však žalovaná s ohledem na pochybnosti o existenci zákonného předkupního práva žalobkyně odmítla dobrovolně učinit.

21.Naposledy žalobkyně vymezila nárok uplatněný v žalobě v jejím podání ze dne 15.7.2019 a dále pak při jednání dne 31.8.2020 (viz č.l.:212 -217 a č.l.: 242). S ohledem na obsah těchto podání žalobkyně a na skutková zjištění výše uvedená, která soud ve věci učinil a na jejich právní posouzení, shledal soud žalobu důvodnou, a s poukazem na ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb. ve spojení s ust. § 603 odst. 3 zák.č. 40/64 Sb. žalobě vyhověl a rozhodl, že se podle ust. § 163 odst. 3 občanského soudního řádu nahrazuje projev vůle žalované k uzavření kupní smlouvy, jak je tato uvedena ve výroku sub. I tohoto rozhodnutí s tím, že její součástí je geometrický plán č. 89-50/2019 ze dne 25.6.2019 pro průběh hranice určené soudem vyhotovený Ing. Janou Sasovou. Soud ještě podotýká, že zákonná předkupní práva se nezapisovala do katastru nemovitostí, měla však věcně právní povahu, takže ze zákona postupně působila vůči všem vlastníkům nemovitostí dotčených zákonným předkupním právem a trvají tak dlouho, dokud trvá podmínka, která předkupní právo s věcí spojuje. Nebylo proto možné akceptovat námitku žalované, že o předkupním právu žalobkyně podle ust. § 61 odst. 1 zák.č. 114/1992 Sb. nebyl žádný záznam v katastru nemovitostí. Dojde-li rozsudek ve výroku pod bodem I do právní moci bude to mít za následek, že dnem právní moci rozsudku bude smlouva mezi účastníky uzavřena. (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 30 Cdo 2541/2006 ze dne 10.4.2007). /viz výrok sub. I/.

22.Jedná se o rozhodnutí, jímž se řízení končí. Bylo proto rozhodnuto též o náhradě nákladů řízení.

23. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení mezi žalobkyní a žalovanou vzal soud v úvahu, že v průběhu řízení došlo k částečnému zpětvzetí žaloby, a to nikoliv pro chování žalované, soud proto s ohledem na ust. § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení v rozsahu dvou třetin s tím, že podle ust. § 151 odst. 5 o.s.ř. bude jejich výše určena až v písemném vyhotovení rozhodnutí. Žalobkyně byla osvobozena od povinnosti k zaplacení soudního poplatku podle ust. § 11 odst. 2 písm.a) zák.č. 549/1991 Sb, tj. zákon o soudních poplatcích. Žádala však s poukazem na ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. zaplatit hotové výdaje, a to podle vyhl.č. 254/2015 Sb., o stanovení paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu (dále jen „vyhl.č. 254/2015 Sb.“). Podle vyúčtování ze dne 3.9.2020, žádala žalobkyně zaplatit na nákladech řízení podle ust. § 1 odst. 3 písm.a) vyhlášky č. 254/2015 Sb. šest paušálních náhrad po 300 Kč za 6 úkonů (tj. 6 písemných podání ze dne 19.12.2014, 30.4.2015, 27.11.2015, 3.6.2016, 15.9.2017, 15.7.2019), tedy částku 1 800 Kč. Dále žádala zaplatit podle ust. § 1 odst. 3 písm. b) vyhl.č. 254/2015 Sb. 5 paušálních náhrad v souvislosti s přípravou na jednání, tj. částku 1 500 Kč. Dále žádala zaplatit podle ust. § 1 odst. 3 písm. c) vyhl.č. 254/2015 Sb. 9 paušálních náhrad za účast na jednání před soudem, a to za každé započaté dvě hodiny, což představuje částku 2 700 Kč (jde o účast na jednání 4.4.2016, 20.1.2017, 6.8.2018, 24.10.2018, 31.8.2020 s tím, že ve 4 případech jednání trvalo více než dvě hodiny).Dále

žádala žalobkyně zaplatit na nákladech řízení částku 60 500 Kč , a to podle ust. § 1 odst. 3 písm. g) vyhl.č. 254/2015 Sb. jakožto nákladu na zajištění důkazu – tj. nákladu vynaloženého za pořízení geometrického plánu č. 89-50/2019 vyhotoveného Ing. Janou Sasovou , což doložila příslušnou fakturou a výpisem z účtu. Dále žalobkyně žádala uhradit cestovní výdaje v souvislosti s účastí pověřeného zaměstnance zástupce žalobkyně - tj. Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových v Praze – v souvislosti s jeho osobní účastí na 5 jednáních, které činí celkem částku 5 091 Kč, přičemž v detailu soud odkazuje na vyúčtování nákladů žalobkyně – části týkající se cestovních výdajů – a na jeho přílohy. Celkem tedy činily dle uvedené specifikace náklady řízení na straně žalobkyně celkem částku 71 591 Kč. Z této částky má žalovaná žalobkyni zaplatit dvě třetiny, tzn. částku ve výši 47 727,40 Kč. Žalované bylo tedy uloženo ve výroku pod bodem II, aby tato zaplatila žalobkyni na nákladech řízení celkem částku 47 727,40 Kč, a to k rukám žalobkyně ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozhodnutí. /viz výrok sub. II/.

24. O náhradě nákladů státu bylo rozhodnuto podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., ze kterého vyplývá, že stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. V daném případě vznikly státu náklady na odměně znalci Ing. Petru Vyskočilovi za znalecký posudek ze dne 3.7.2017 ve výši 40 213 Kč a dále za jeho stvrzení a doplnění před soudem dne 24.10.2018 ve výši 974 Kč. Žalované, která byla v řízení neúspěšná v rozsahu dvou třetin, soud uložil, aby tato zaplatila státu – České republice – na účet Okresního soudu v Mostě na nákladech řízení 2/3 z částky 41 187 Kč, což je částka 27 458 Kč. (viz výrok sub. III).

25. Podle ust. § 2 odst. 3 zák.č. 549/1991 Sb. přechází na žalovanou povinnost k zaplacení soudního poplatku, a to v rozsahu 2/3 z částky 5 000 Kč, tzn. částku 3 333 Kč, když žalobkyně byla ze zákona od soudních poplatků osvobozena a míra jejího úspěchu představuje 2/3, čemuž odpovídá na soudním poplatku částka 3 333 Kč. Tuto částku má žalovaná zaplatit na účet Okresního soudu v Mostě. Ve lhůtě 15-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí./výrok sub. IV/.

26. Lhůta ke splnění uložených platebních povinností byla ve výroku sub. II a sub. III stanovena podle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. , a to v délce 30-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

27. Tolik odůvodnění.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Výrok pod bodem I nabývá vykonatelnosti současně s nabytím právní moci (viz § 159 o.s.ř.). Rozsudek nahrazující projev vůle není možno realizovat výkonem rozhodnutí či exekucí, a to ani ukládáním pokut podle ust. § 351 o.s.ř.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládají výroky pod bodem II, III, IV, lze se plnění domáhat výkonem rozhodnutí, respektive exekucí.

Most 31. srpna 2020

JUDr. Marie Švecová, v.r.
samosoudkyně

Příloha: 1x geometrický plán č. 89-50/2019 z 25.6.2019 vyhotovený Ing. Janou Sasovou v el.
verzi